

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb irasbeli közlemények különben özv. Kirschnerné felelős és rendelés irójában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán levő Kádics-féle házban) is átvetethetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirschner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdelmények és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekert kerjük pénteken délig beküldeni.

IV. évfolyam.

Vasárnap 1895. évi január 20-án.

3. szám

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete.

85. szám — 1895.

Meghívó.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének
rendes évi

X. közgyűlését

f. é. február hó 2-án szombaton d. e. 11 órakor tartjuk a városháza nagy tanács-teremében, melyre az egyesület tagjai ezenel tisztelettel meghívattak.

Tárgyszorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A választmány jelentése.
3. Pénztári jelentés.
4. Számvizsgálók jelentése.
5. Indítványok.

Megjegyeztetik, hogy az alapszabályok 14. §-a értelmében: „Egyes tagoknak az alapszabályok megváltoztatására vonatkozó indítványai 10 nappal a közgyűlés megtartása előtt az egyesületi elnöknek írásban beérkezniük.”

Kelt Verseczen, 1895. jan. 12-én.

Hozzáírt tisztelettel

Dr. Seemayer K.,
egylet-elnök.

Perjéssy L.,
egylet-titkár.

Modern erkölcsök.

(Igy.) A mai kor gyermeke rendszerint kicsinyelő vagy gúnyos mosolygással méri végig azt a szájalomraméltó embert, a ki a mutak iránti kegyeletével szeméit az elmúlt idők nagy alakjaihoz emeli fel. Ez a sajátságos izgalmas láz, mely ma az intézményeket és az emberek társaságát egyaránt mozgatja, valami babonás hatalommal ejti rabjaiul az iskolapadok közül kiszabaduló esemete szíveket. Mindenki siet a munkával, siet az étellel, s eszközeinek kiválasztásával; siet kiélvezni és elhasználni mindent a mi kívánatos, és e nagy, leküzdhetetlen, áltatános mohóság közben szinte mindenki megfélelkezni látszik az élet igazi céljairól; a nemes, hasznos munkáról, mely valójában az igazi ember tulajdonképeni élethivatása volna. Maga a munka csak alárendelt jelentőségű eszköz, melyet utolsó esetben kényszerűségből elfogadnak a modern élet korán érő, hamar fonyadó hősei, de ambícióznak, célznak, pláne eszménynek elfogadni ugyan nem igen hajlandók.

Ennek a lázas, beteges kornak egyetlen célja, egyetlen bálványja: a siker; bármilyen áron, bármilyen uton és bármilyen eszközökkel, csak sikkere főrekszik mindenki, mert az új tan szerint ez mindent igazol, és mindent kiment. E roppant bálványra függesztett szemekkel nem halad, hanem tör kérelhetetlenül előre a modern ember; keresztülkaszol magánál ezerszer különb embereken; nem veti meg a hasznos

segítségét, de a kit eltiporhat, azt nemesak lenézi, de ha teheti, meg is rugja: vae victis! Előre, a siker ilyen utakon vezet keresztül.

Azok a nagy igazságok, melyek az emberi társadalmat újjáalakították s egy szép jövő hajnalpirjával derengették be, lassanként olyan ködforma szürkéséggé folynak össze; az emberszeretet, a türelmesség, a méltányosság, az élettapasztalatnak, bölcsességnek, a becsületes, hasznos munkának tisztelete, megmosolyogni való ócska ideákkul tűnnek elő. Mik azok? A siker a fő; előre; csak előre, a medig csak lehet; ebben a versenyben nem tehettség határoz, hanem a szusz: a ki tudóval, pofával győzi, azé a siker, az ér a célhoz.

A fogalmak megvannak ennek a hajszának a jellemzéséhez, keresztnevek: stréberség, krakélerség, az energia, lovagiaság s egyéb ily fontos kellékek, melyek nélkül a társadalmi hősök mai hajszájában ugyancsak alólmarad az ember, még a legjelesebb egyéni tulajdonságok birtokában is. Uram tereut m, micsoda erkölcsi khaosz ez!

Elvonulnak lelki szemem előtt azok a régi jó nehézkes mozgású csupa szív alakok, a kik jóakaratu nyájassággal fogták meg az életbe kilépő ifju kezét. Azt kérdezték rendszerint, hogy: öcsém, szeretsz-e dolgozni? Gyűlöled-e a hazugságot? Majd elbeszélgettek a házáról... szeretni kell azt és meghalni érte, hogyha úgy fordul a dolog. Micsoda más világ volt az!

Tárca.

Egy furcsa fiatal ember.

A vasuti kocsiba, ahol egy halavány arcú fiatal nő ül, kevéssel az elindulás előtt ugrik be egy fiatal ember. A férfi és nő megismerik és udvozlik egymást.

— Me-het! hangzik a kocsivezető jele s a sipszó, a sivitás után vigan indul a vonat a pompas síneken.

— Régen nem láttam önt — kezdi a társalgást a nő.

— Valóban. Azóta nem találkoztunk.

— És ennek nem én vagyok az oka.

— Tudom. Ismerem magam és így megvallhatom önnek, asszonyom, hogy kerültem ont. Nem mentem oda, ahol találkozhattunk volna.

— Meglehetősen őszinte vallomás.

— A lehető legőszintébb.

— Annal inkább, mert ezzel nekem szemtől szemben kellemetlenséget mondott.

— Az őszinteség egyik sajátsága az, hogy nem mindig kellemes. Sem arra, a ki mondja, sem arra, a kinek mondják.

— És — mondja — csakugyan olyan őszinte ön, mint állítja.

— Hígyje el, asszonyom.

— Elhiszem. De mondja meg azt is, hogy miért került oly következetesen.

— Ha úgy kívánja, szívesen.

— Nos? tehát azért, mert...

— Ne olyan gyorsan és egyenesen. A tény a maga valóságában nem látszik indokoltnak. Talán jobb lesz, ha némi előzmény után terek a korrekt okra.

— Amint akarja. Hallgatom.

— Én ismertem önt, asszonyom, mielőtt bemutatnak volna. Hamarabb ismertem, mint ön engem. Láttam az utcán, láttam néhány hangversenyen s olykor-olykor, amint kinézett az ablakából. Mint olyan ember, a ki némileg érdeklődik a nőekkel szemben, megnéztem és véleményt alkottam magamnak a felől, hogy szép-e, tetszik-e nekem?

— Ez a vélemény, persze — szolt az asszony — kedvezőtlen volt rám nézve.

— Ugy van. Azt mondtam önmagamnak, hogy ez a nő nem szép és a mint nem tetszik eddig, épen úgy nem fog tetszeni ez után sem.

— Ez azután őszinteség

— Haragszik érte? Akkor nem folytatom.

— Rosszul esik, ami igen természetes. Hanem azért csak folytassa tovább. Megmondom, miért. Ez a leplezetlen őszinteség teljesen új reám nézve s ön az első férfi, akinél az udvariasságot, a gyöngédséget — ami küiönben szokszor unalmas — az őszinteség kiszorítja. És ebben van valami érdekesség, ami arra a

kérésre késztet, hogy önt a folytatásra kérjem. Tehát nem tetszettem.

— Nem. Mikor már ezzel jó ideje tisztában voltam, egy balban találkoztam önnel. Ha nem csalódom, jelmezben volt. Megállva a terem közepén, a többiek között önt is észrevettem. Arcza még halványabb volt, mint máskor, a fáradtságtól egy kissé összeesett és szemé körül sötétes karikák voltak észrevehetőek. A többi mind-mind jobban tetszett mint ön. Egyszer egy barátom fogta meg a karom és azt mondta, hogy egy szép nőnek mutat be. Nem volt semmi ellenvetésem. A szép nővel szeretek megismerkedni.

— És az a barátja engem mutatott be.

— Ugy van. A mint mélyen meghajtottam magam ön előtt asszonyom, ajkaimon egy pillanatra mosoly jelent meg. Barátom azon kijelentése jutott eszembe, hogy egy „szép nőnek” mutat be. Volt okom a mosolyra. Am azután a mosoly elmúlt és önt udvariasan kértem föl egy keringőre. Azzal az érzéketlenséggel öleltem át az ön derekát, aminővel azokat szoktuk táncz közben megölelni, a kikkel kötelességből tánczolunk s a kik nem tetszenek. Emlékszik erre a keringőre?

— Emlékszem.

— Alig tettünk néhány fordulatot, mikor a zene elhallgatott. A keringőnek vége volt. Én karom nyújtottam önnek s a helyett, hogy helyére vezettem volna vissza, végig sétáltunk

Ma óva intik az ifjat, hogy vigyázzon a nyelvére, nehogy kitalálja mondani a mit a szíve talán még érez: az igazságot. Simának kell lenni és mindenekfelett lovgiasnak, a mi annyit jelent, hogy bántani mindenkit szabad, de eltérni semmit.

Nagyon helyén való, sőt egy kicsit szükséges is, hogy különbséget tegyünk becsület és lovgiasság között. Mert bár sajtáságos, de mégis tény, hogy e kettő ma könnyen ellehet egymás nélkül. Tiszta jellem, fedhetlen élet, hasznos munka a mai theoria szerint még nem lovgiasság, s viszont a büntető törvénnyel való kollíziók daczára még mindig igen lovgiasak maradhatunk, s a fő az, hogy lovgiasak legyünk. Magyarországon még a telekkönyvi ügyeket is lovgias uton szokták elintézni s inkább pénzzel vagy protekcióval az igazi becsületbeli ügyeket. Definitive alig lehetne másképp kifejezni a lovgiasság fogalmát mint azzal, hogy a lovgiasság nem egyéb, mint a becsületnek látszata.

Akárhány lovgias gazembert láthatunk szanaszét, a kinek eszébe sem jut, hogy durva energiájával mennyi igazi érdem előtt vágta be a jól megérdemelt előhaladás útját: a ki ügyet sem vet arra, hogy mennyi fájdalom, mennyi köny, mennyi rombadölt remény jelzi azt a fényes karriert, a melyen ő olyan büszkén, felémelt fővel halad előre a siker, a mindenható, a bálványozott siker felé.

Néha legráznak ezek a lovgias akasztófáralók a harmadik emeletről, de a mai társadalom kórágában oly könnyen s oly szaporán születtek más, a ki az elhagyott helyet betöltse. Tele vannak ezek hazaszeretettel; olyan édes a hazaért élni! S a sikertől elkábult társadalom nem bírja vagy nem akarja meglátni a forintokat, melyekkel ezt a hazaszeretetet a munkás polgárok rovására megfizetik.

Bármint mosolyogjanak oh lovgias nagy emberek, ez a mai társadalom modern erkölcsével igen szánalmas és mindenekelőtt meglehetősen undorító látvány azok előtt, a kik az emberi élet hivatását az ösök tiszta hagyományaiban, egyszerű de igaz erkölcsében: az igazságban és a becsületben, hazaszerető munkában igyekeznek felkeresni és feltalálni. Mi megmoso-

néhányszor a teremben. Látja asszonyom, van olyan idő is életemben, amikor udvarias tudok lenni.

— Hiszem. Ha akkor is őszintén cselekszik: nem sétál velem és nem szerez magának kellemetlenséget.

— Igaza van. Amint kart karba oltve sétáltunk a teremben s én néhány köznapi frázist mondtam: ön csevegni kezdett. Olyan dologról, ami érdekelt engem, olyan dologról, amelyről szeretek hallani különböző véleményeket. Amint ön beszélt és én figyelmesen hallgatva, arczába néztem, varázslat kezdett történni.

— És miféle varázslat történt önnel?

— Elmondom ezt is. Abban a fényben úgy tűnt fel előttem, hogy önnek asszonyom, szép, tiszta átlátszó arczbőre van, amely igen finom s amely majdnem latni engedi az ereket is. Azt láttam, hogy vékony ajkszélei pirosak és beszéd közben oly nedvesek, mintha csak egy hosszú csók csattant volna el azon kevés azelőtt. — Szemeinek, sötét nagy szemének lobogó lángját és tiszta fényét láttam, mintha valami édes gyönyör egy kissé nedvessé tette volna. Ehez hozzájárult az ön hangja, az ön előadása. Nem volt az ön hangjának kellemes zenéje, de valami végtelen gyöngédség, nőiesség és érzékiség volt abban kifejezve. Az a lány hang, amely piros és nedves ajkszélek közül jött elő, úgy tűnt föl nekem, mintha lázas percekéről szólna, mintha már majdnem ajkammal szivnám be közvetlen közletről. Olyan volt az a hang, mintha igérni akart volna, a szemek fényével és átlátszó, finom arczbőrével együtt. Hallgattam, hallhattam és nem szóltam semmit.

lyogjuk ezt a nagy sietséget, ezt a mohóságot, a melylyel a stréberek az imádott sikerért rajonganak, s mint az orvos, a ki betegének ütereit fogván, konstatálja a nyavalyát, úgy tekintünk mi erre a hamis irányra, mint a társadalom — e nagy ember — kóros elváltozására; nem tűz, nem lélek lángja az, csak egy észrevehető, bár láthatatlan betegségnek ijesztő szimpptomája.

Nem borulunk le a modern erkölcsök hamis bálványai előtt; nézzük a lázt, a forgatagot, mely annyi sok szívet megrészeget, annyi sok fejet megszedít, és szomorúan jelezzük, hogy ez betegség. Talán az első orvosság az, ha egy kis hűsítőt adunk ellene; ime, még vannak, a kik látják, hogy ez kór, és igyekeznek ellene küzdeni.

S a történelem, a nagy természet ebben a küzdelemben, az bizonyára erősebb lesz és megmenti a beteget, ezt a láztól sorvadó, elvakult, beteg társadalmat. Ha új erőre kap, az egészséggel bizonyára vissza fog térni igazi eszményeihez: a most kinevetett, elfeledett régiek régi, de igaz és nemes erkölcséhez, a melyek szerint a becsületet nem véren, hanem munkás verejtéken szerezhetjük.

G.

Napi Hírek.

Versecz és vidéke társas-köre 39. sz. — 1895. Meghívó. „Versecz és vidékének társas-köre“ XXI. évi rendes közgyűlését 1895. évi február hó 2-ik napján szombatn d. u. 2 órakor tartja meg saját helyiségekben, melyre az egylet t. ez. tagjai ezennel tisztelettel meghívotnak. — Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. A választmány jelentése. 3. Pénztári jelentés. 4. Számvizsgálók jelentése. 5. Tisztviselők és választmányi tagok választása. 6. Indítványok. Kelt Verseczen, 1895. január 12-én. Az egylet választmánya nevében: Volits Sándor, igazgató. Perjéssy Lajos, jegyző.

Eljegyzés. Szűcs Imre verseczi magy. kir. posta és táviratíró a múlt napokban eljegyezte Dobos Julia kisasszonyt, a ki helyben szintén postahivatalnok. — Fogadják őszinte gratulációikat.

Eljegyzés. Dr. Fitz Sándor verseczi városi főorvos kellemekben gazdag leányt Klo-

— Csak nem szerelmes kezdett lenni?

— Nem. Csak el voltam bűvölve. Sétánk közben újra felhangzott a zene és újra megkezdődött a táncz. Ekkor szó nélkül öleltem át az ön derekát; de már nem azzal az érzéketlenséggel, mint azelőtt. Táncz közben az ön kezének puhaságát éreztem vállamon; éreztem e közben, hogy önnek végtelen könnyű, légies termete van, amelylyel repülni volna képes. A mint a táncz közben itt-ott tömeg támadt s mi abba ütözköztünk, nem tudtuk megakadályozni, hogy lábaink össze ne éjjenek, amikor ily körülmények között félve, hogy kicsuszik karomból magamhoz vontam s az illem-távolság megszünt közöttünk, amikor keble az én mellemet érinté, oly kellemes érzés támadt bennem, amely bár távol volt az érzékiségtől, mégis arczomba zavarta a vért. Aztán vége volt a táncznak, vége a bálnak és haza mentem.

— Még mindig azzal tudattal, hogy nem fogok önnek tetszeni soha?

— Oh nem. Már akkot éreztem azt, hogy szeretni tudnám önt, hogy rajongani tudnék önért s hogy hosszú, igen hosszú boldogtalanságot tudna okozni nekem, ha...

— Nos? Ha?

— Eh! Ezt nem is kell mondani. És hogy ezt éreztem, és hogy ezt tudtam, azt bizonyítá az álom is, amely önt mutatta folyton s amely csak növelte a megkezdett varázslatot. Mily csudásan szép volt az az álom. Anyyra megközelítette a valót, annyira éreztem az érzelmek legfinomabb árnyalatát is, hogy fölébredve, sokáig tépelődtem, vajjon csakugyan álom volt-e! A lehető legtisztábban láttam finom arczbőrért, szemecioek csudálatos lángját minden negvessé-

gével és szepen metszett vékony ajkiveit, amelyek pirosak voltak és égni látszottak a szenvedélyességtől. Légies termete oly könnyűnek tűnt föl, hogy a kisujjam elbirta volna tartani és a finom jelmezen keresztül majdnem átlátszottak idomai. Az álom után következő reggel, s az egész nap magában hordta az álom varázslatát. Ugy előttem véltem látni önt, mint ott a bálnán és misem hiányzott belőle; a legkisebb sem, amely talán elrontotta volna az összhangot. És mig tartott a varázslat, kerestem, kutattam ön után. Később már nem. Kerültem, mert tudtam jól, hogy ebből a lázból égő, lángoló szerelem tamad, amely első sorban is engem emészt föl.

— És most?

— Most asszonyom?

Lesz szíves oda ulni az ablak mellé és gyönyörködni a szép vidékben. Megnézi, hogy mily gyorsan suhannak el mellettünk a bokrok, a sövények és a távirda-oszlopok. Én majd a másik oldalon tekintek ki és csodálkozom azon, hogy a mozdony füstjéből, a suhanó fakombókból s derült szép légből mindig és mindig csak az ön alakja bontakozik ki; és lehetőleg nyugodtan számítom, hogy mennyi idő múlva lesz vége a legujabb varázslatnak?

Ezzel az ablak mellé ült és látszólagos nyugodtsággal nézett ki a mellette közel futó, de távolabb már lassu körtorgást csináló vidékre.

A nő egy ideig nézte őt, később azonban ő is az ablakon tekintett ki s mosolyogva gondolta, hogy milyen bolondság kerülni azt, akit szeretünk.

Sz. N.

M. K.

iratot, aztán nyugodtan adod át a szerkesztőnek. Komolyan végig futja s aztán egy helyen furcsán mosolyog, rád néz, elpirulsz s a menyire egy szép emlékü bál éjszaka után még telik, sóhajtasz is. A szerkesztő malicziózus mosolylyal fog meg egy kék czeruzat s daczára kétségbeesett pillantásaidnak, keresztül húz egy féloldalt, mely féloldal mind az idealodról szól. Ezek előrebocsájtása után, sorjába veszem a hét eseményeit, megzivilévlém a fenti dolgokat. A „torna bál“ sikerére elég biztosítékot nyújtott már előre az, hogy a meghívón, a rendezők rovatában, ott láttuk „városunk előkelő fiatalágát“. Dr. Lichtscheindl Ernő, az elnök, maga jart elől a jó példával s kitartó buzgalommal járta a soupée csárdást, melynek hosszúságán, sajnos, nálunk szokás megütközni. Valóságos „tornaverseny“ volt ez a bál, pehely súlyok emelgetésével, szív-dijakra. A negyeseket 26 pár tánczolta (megolvastuk). A tánczrend magyar, praktikus és csinos volt. Nemzeti színű szalaggal atkötött jegyzékkönyv. a hármas E betűvel — (Erő, épség). A kik e hármas jelszót választják, azoknál ne tessék megütközni azon, hogy még öt órák is keringőztek a mindinkább üresedő teremben. Csütörtökön tartotta az izr. nőgyelet szokott farsangi tánczestélyét s mint minden évben, úgy most is változatos, új műsorral léptek elő. A hangverseny első számát Eisler Hermin k. a zongora játéka képezte. Dettlberg „Musette“ és „Gavotte“-ja művészi kezek alá jutottak. Liszt „Szerelmi álma“ és „Rapszódia“-ja pedig csak megerősített ama feltevésünkben, hogy Eisler k. a komoly, számbavehető tehetség, kit igazán kár csak két, három évben egyszer hallanunk. A „Szerelmi álom“ piánoi nem juthattak eléggé érvényre a rossz akkusztika miatt. Kár annyi szövet és füle közé beállítani azt a zongorát. Különben nem tehetünk róla (Uj színház épület!) Az estély fénypontját azonban a három előkép bemutatása képezte. Szébbnél szébb üde női alakok, izleses és jól kiválasztott jelmezek, festői csoportozatokban volt alkalomunk gyönyörködni. Kár, hogy a magnezium világítás éppenséggel nem váltott be, nagy füstöt csinált. A „művészet és muzsa a jótékonyosság szolgálatában“ volt az első kép főalakját Weid A. k. a képezte. Résztvették még benne Million Ella, Schulz M., Sidon A. és Vidoviss H. kisasszonyok. A második kép Körner „Zrinyi“-jének egyik jelenetét ábrázolta. Hack Adél k. a festői alak volt. A férfiak közül kozreműködtek Florianschütz, Frankl, Friedmann, Gasparics és Weiszörtel urak. A legsikerültebb előkép volt azonban „Hódolat Hungaria előtt.“ Keleti Aranka (mint Hungaria) k. a jünői természetével, gyönyörű jelmezével elragadó jelenség volt. A többi résztvevő hölgyek bájos csoportokat alkottak. — A nagyszámu közönség (közel 400 személy) lelkes tapsokkal és ovációval adott kifejezést lelkesültégének. Az előképek rendezőjét Degenhart festőt ki is hívták. Összefoglalva mindent elmondhatjuk, hogy az izraelita nőgyelet teljesen meglehet elégedve az elért szép sikerrel, s a rendezők méltán megérdemlik az elismerést. P. E.

Negyedszázados jubileum. Jachmann Gy. magy. kir. állami postafelügyelő negyedszázados jubileuma alkalmából a mult pénteken tartott banketten imponans módon nyilvánult azon általános tisztelet és szeretet, melylyel e város közönsége a népszerű főnök iránt viseltetik. A Milleker szállodában tartott banketten 82 személyből álló intelligens társaság vett részt. Temesvárról eljöttek: Vasváry Antal felügyelő kit szintén ovációal fogadtak. Rodzievics titkár az igazgató képviselőjében, Demkó titkár, Dr. Kovács fogalmazó, Hauer R. posta és utávitárdai építész. — A szép nemet egyetlen nő özv. Franke ezredesné, alibunári postamesternő képviselte. — Az első felköszöntőt a polgárság nevében Müller Oszkár gyógyszerész mondotta, melyre az ünnepelet meghattottan válaszolt. A kerületbeli tisztarsak nevében az ünnepelet és családját. Rodzievics temesvári titkár éltette s kifogyhatatlan humorával több ízben felvillanyozta a társaságot. Az ezután következett egyes toasztokat külön külön felemlíteni és érdemök szerint méltatni már csak azért sem lehet, mert kevés volna hozzá kis magyar lapunk tere. Toasztiroztak: Dr. Kormos Béla kir. körjegyző Kuna J. ügyvéd, Greszler evang. lelkész, Perjessy L. főreál. isk. tanár, e lapok szerkesztője, Pethő kir. tan. igazgatót, a rajongásig szeretett vezért, a lánglelkü magyar embert élette. A polgárság nevében Rittinger E. kereskedő értékes és szép ezüst tárgyakat nyújtott át jubilálónak. ki megköszönve a szép emléket egy me-

leg hangu toasztban a helyben működő posta és tavirdai derek hivatalnokai karnak mondott ragaszkodásaért igen köszönetet. Összefoglalva mindent, elmondhatjuk, hogy ily minden ízében sikerült bankettet és meleg ovációt ritkán láttunk még városunkban. A Milleker szálloda „régí jó hírnevéhez méltóan“ ismét kitett magáért. Kitünő fogásokkal, keresztletben borral, és mintaszerű szolgálattal brillirozott.

Képviselő választás. A moraviczai kerületben mult szerdán megejtett képviselő választás elé nagy érdeklődéssel tekintett az egész délvidék. A fővárosi lapokban, különösen a „Loyd“-ban megjelent alarm hírek után azt képzelhette a nagy közönség, hogy Moraviczán Isten tudja milyen veszedelmes jellegű választás lesz. Mi, a kik ott voltunk a helyszínen, konstátálhatjuk, hogy oly szép rendben, és előkelő nyugodtsággal lefolyt választást végén nem láttunk! A mi szabadelvü vasutas barónk Stojanovics tudvalevőleg 359 szavazattöbbséggel győzött. Jovanovich Sz. ellenében. Öszintén megvallva ennek a választásnak a vége, — hogy úgy mondjuk — „nagyon furcsa“ — volt. Mikor kihirdette az elnök, a részrehablatlan humánés Ghyka, az eredményt — és a választók a Rákoczy induló lelkesítő hangjai mellett tisztelegni akartak a képviselő előtt . . . a képviselő nem volt feltalálható sehol sem! Rosh nyelvek azt suttogják, hogy mivel a „plebs“ — vagy mondjuk a „mör“ megtette kötelességét . . . , tehát mehet — így gondolkozott volna a képviselő úr, — de hát ez nem úgy van! A nagymérvü izgalomban „véletlenül“ esett meg a sok beszéd tárgyát képező különös dolog.

Városi törvényhatóságunk. F. hó 15-én R. Nikolics Sándor főispán ö mltga elnöklete alatt f. hó 15-án tartotta meg rendes havi közgyűlését, mely alkalommal mas kisebb tárgyak mellett végérvényesen megalapította a viriliták névsorát, (közöltük szerk.) tudomásul vette a szerb hitközség azon átiratát, melyben az iskola építés ügyében tett pártoló határozatokért köszönetet mondtak, s ugyancsak a szerb hitközség intenczióhoz híven megengedték, hogy a város által fentartott gör. kel. felekezeti iskolában szedett tandíjak a szegény tanulók feltenyélésére fordittassanak

A délmagyarországi történelmi és régészeti muzeum társulat közlönyéből a mult napokban jelent meg a X. évfolyam IV-ik füzeté, melyben Patzner István föitkár a társulat gyásza cím alatt meleg sorokban emlékezik meg néhai Ormos Zsigmond főispánról. Dr. Berkeszi István „Adatok a reformkorszak történetéhez Temes megyében“ cím alatt magvas értekezést ír, melyben különösen az 1825-1827. évi országgyűlés eseményeivel foglalkozik. — A közgyűlés és választmányi ülések lefolyásának ismeretése után, megemlékezik a füzet Versecz város muzeumáról is, majd a Lendvai Miklós által szerkesztett „Temes vármegye nemes családjai“ művet méltatja. A füzet végén a tagok névsorát is ott találjuk. Van a tarsulatnak 65 alapító, 7 tiszteletbeli és 180 rendes évdiás tagja.

A verscezi téli nagy vásár. F. hó 25., 26., 27. és 28-án fog megtartatni. A mennyiben azonban 24-én szintén hetivásár napjára esik. A marha felhajtás már azon napon fog megkezdetni.

Népesedési statisztika. A mult 1884-ik esztendőben 754 személy halt meg városunkban, még 507 férfi és 347 nő. Az elhunytak közül 64 nem részesült orvosi kezelésben. Hét éven alóli gyermek 414 halt meg. Vallás szerint meghalt: 402 rom. Kath. 324 Gör. kel. 9 evang. 18 izraelita 1 nazarénus. Született 817 tehát a szaporulat 63. Vallás szerint: 458 rom. Kath. 327 gör. Kel. 9 ref. evang. és 20 izraelita. Nem természetes halállal 9 személy mult ki. A kórházban 263 személyt ápoltak.

Irodalom.

* **Herczeg Ferencz lapja.** Hetek óta írók, művészek és a nagy közönség érdeklődése kíséri ezt a vállalatot, melyről már az első szám megjelenése előtt kifejezést adtunk azon örvendetes meglepetésünknek, hogy valahára meg van az a minden ízében eredeti szépirodalmi lap, mely előkelő és modern, de a mellett teljesen magyar. Örömmel látjuk az „Uj idők“ második számából és a legközelebb megjelent 3. 4-ből, hogy ugy tartalom mint kiállítás tekintetében egyre halad a lap, egyre szépül és így nem is csodálkozunk, hogy rövid fennállása daczára már több előfizetője van, mint bármely más szépirodalmi lapnak. A közönség sokat várt olyan laptól, melynek szerkesztője Herczeg Ferencz, kiadója a Singer és Wolf-

ner-czég és várakozásában nem is csalódott. Olyan illusztrációk, mint a harmadik számban Jendrassik Jenő „Látogaiás az atelierben és Neogrady Antal „Beszélhetsz jó vitéz“ címü humortól duzzadó képei, a második számban Pállya Cölesztin „Tüzér roham“ és Linek Lajos „Gyurkovitsék“ címü rajza, még alig jelentek meg magyar lapban. S a mellett az „Uj Idők“ nem egy genre-ü olvasóknak van megírva. hanem megleli benne a család minden tagja, férfi, asszony és leány a kedvenc olvasmányait. Olvasóink figyelmébe ajánljuk továbbá az ugyancsak Singer és Wolfner kiadásában Tutsek Anna szerkesztése mellett megjeleő „Magyar Lányok“ címü lapot, mely fiatal lányok számára van szerkesztve és Pósa Lajos Az én Ujságom címü pompás gyermeklapját. Mind a háromból kívánatra ingyen és bérmentve küld mutatványszámokat a kiadóhivatal Budapest, Andrassy-ut 10. sz.

Nem csak a nők barátja szórakoztatója és tanácsadója a „Képes Családi Lapok“ szép irodalmi és ismeretterjesztő lap; de minden rangu és rendü férfi is nemes élvezetet talál benne — Az ismeretterjesztő és orvosi cikkek mellett a szépirodalom, ha divat és háztartás mellett, a közhasznu eszméket tartalmazó elemfuttatások gazdagítják a „Képes Családi Lapok“ minden számát. — Ezenkívül három eredeti regényt közöl egyszerre, még pedig: Benitzkyné, Bajza Lenke, Rudnyánszky Gyula és V. Gál Karolin tollából. — Kivülök Tolnai Lajos Ács Ferencz, G. Diószeghy Mór, Jámbor Lajos stb. irtak az előttünk fekvő számba. — A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára egész évre 6 frt., félévre 3 frt., negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat ingyen s bérmentve küld a „Képes Családi Lappk“ kiadóhivatala. Budapest, V. Vadász-ut 14. sz. saját házában.

* **Az Olcsó Könyvtár** új olcsóbb kiadásának III. sorozatát most küldte szét a Franklin-Társulat. A közel 400 kötetes vállalatnak a mely a hazai és külföldi irodalom szemzensedett termékeit tartalmazza, ez a 41-60 száma. Valósággal csak ez újabb kiadásban lesz ez a könyvtár az a minek címe mondja: Olcsó könyvtár, mert ez új sorozatban minden egyes szám csak 10 kr., egy-egy 20 számra terjedő sorozat 2 frt, melyet bérmentve kap a közööség. Csak félig-meddig számottevő könyvtárban az Olcsó Könyvtár nem hiányozhat. A III. sorozat tartalma a következő: 41-42-ik szám. Jósika M. Egy igaz ember. Beszély. 43-44. sz. Conscience H. A szegény nemes. 45. szám. Pope S. A műbirátról. 46. szám. Pálffy Alb. Egy kastély az erdőben. 47-48. sz. Boissier. Virgil Ford. Végh Arthur. 49-50. szám. Sollohub gróf. A gyógyszerészné. 51-52. sz. Macaulay T.B. Milton. 53-54. sz. Goethe. Iphigenia Táurisban. Ford. Kis J. 25-53 sz. Beaumarchais. Figaro házassága Ford. Paulay Ede. 59-60. sz. Gyulai Pál. A vén színész. Beszély.

Vasuti menetrend. Fehértemplomról érkeznek: 5.21 reggel, 1.02 délben és 6.10 este, Temesvár felé indul 5.26 reggel, 1.07 délben 6.35 este. Temesvárról érkeznek: 7.45 reggel, 2.08 délben és 10.09 este. Fehértemplom felé indul: 7.54 reggel, 2.12 délben, 10.17 este. Nagybecskerekéről érkeznek: 12.49 délben, 5.31 délután 5.10 reggel. Becskerek felé indul: 5.50 reggel, 2.25 délután, 7.10 este. Kubinból érkeznek 9.15. d. e. 6 d. u. Kubin féle indul: 8.05 d. e. 4.10 délután.

A Richter-féle Tinct. capsici comp.

Ezen **Horgony-Pain-Expeller** néven is ismeretes, igazán népszerű háziaszer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzsölésnek fenyesen bebizonyult közönségnél, csúzni, tag-szagatásnál stb. nél. A föld összes országában nagy elterjesztést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici compos.
(Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utánzatok daczára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéktelen utánzatot ne kapjunk, bevásárlás alkalmával védjegyünkre, a **vörös horgonyra** figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint **nem valódi visszautasítandó.** A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr.nyi árban üvegenként; Budapestben **Török József** gyógyszerésznél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiaiban.

Hidetmény.

Az 1883. évi XXVI. t.-cz. 135. sz. értelmében a telekkönyvileg bekebelezett tartozások kamatainak 10 százaléka az általános jövedelmi pótdadó kivételénél levonásba hozandó. Felhívának ennél fogva mindazok, akik a kedvezmény igénybe venni óhajtják, hogy kamat teher valomásaikat alulírt hivatalnál 1895. évi Január hó 31-éig annál bizonyosabban benyujtsák, mert később beadott vallomások csak igazolásá kérelemmel és csakis 1895. évi február hó 15-éig fogadtatnak el.

A vallomás benyújtásakor a tartozás fennállása kötvény vagy törlesztési könyvecskével igazolandó.

Verseczi adóhivatal.
Verseczen, 1895. évi jan. hó 5-én,

Bodry Mihály,
tanácsnok mint városi adóhivatali főnök.

Kimutatás

Versecz th. város azon adóhátralékosairól kiknek jelenlegi tartozkodási helye ismeretlen,

Roman Illia 4 forint 50 kr., Tanaszivics Döme frt 5.50., Renz József frt 5.50., Belikan István frt 1, Mintz Atanasz forint 12.50., Wersching Béla frt 2, Kürmer Károly forint 4.50., Reisner István frt 4.50., Hagl Jakab frt 4.50., Budavanyer Géza forint 4.50., Krimeszy József frt 4.50., Lösch Antal frt 4.50., Jung Péter frt 4.50., Zircher József frt 4.50., Fritz András frt 4.50., Hovanetz Gyula frt 4.50., Schmidt Károly frt 4.50., Nikolics Vlada frt 4.50., Milics Duschán frt 4.50., Walter Vilmos frt 4.50., Eszterházy Mihály frt 3, Stefanovics Nika frt 4.50., Milosavlevics Gyoka frt 4.50., Kirchner Ede frt 1., Heinrich Nandor frt 4., Lángh Pál frt 9., Pollak és Krausz frt 7., Franzen János frt 4., Gligorievics Stefan frt 7., Stolozson Vaszilie frt 5.50., Trifunacz Mita frt 4., Malicesko Gyula frt 5.50., Temel József frt 5.50., Vida Lajos frt 6., Glöckner Emil frt 5.50., Tichert András frt 8., Hock József frt 4.50., Fritz Elek frt 1., Patlinger Károly frt 3.47., Miatov Lázár frt 4., Koplics Mita frt 4.50., Maurer Janos frt 5.50., Czvetkov Nika frt 3.27., Nikodin Csordan frt 4.50., Krigelstein N. frt 3., Doktyanov Lázár frt 4.50., Döme Rudolf frt 4.50., Adamek Antal frt 4.50., Keschanszky Svetislav frt 4.50., Scherban Döme frt 2.25., Geiger Károly frt 4.50., Riszta Ferencz frt 4.50., Milykov Czvetta frt 4.50., Woltz Istvan frt 4.50., Kuhn Dániel frt 4.50., Anton N. frt 4.50., Kiss Lajos frt 4.50., Vanya Miklós frt 4.50., Leblang Sándor frt 4.50., Vojkovics Vasza frt 4.50., Csich János frt 4.50., Scherter Izidor frt 4.50., Schlanger N. frt 4.50., Grünwald Károly frt 4.50., Florian Gustav frt 4.50., Atometz Ernő frt 4.50., Malacs Jenő frt 4.50., Kuncser Károly frt 4.50., Illin János frt 4.50., Zeller Antal frt 4.50., Horváth Antal frt 4.50., Csuga Panta frt 4.50., Mihajlov Vlada frt 4.50., Gottesgräber József frt 4.50., Horvath Antal frt 4.50., Ignatz János frt 4.50., Thor Péter frt 4.50., Lindenbach G. frt 4.50., Holyon N. frt 4.50., Mihajlov Pál frt 4.50., Zaran Mita frt 4.50., Bruno Jakob frt 4.50., Bosziok Zsiva frt 4.50., Stojanov Svetozár frt 4.50., Mancsul Gyoka frt 4.50., Jovanovics Jovan frt 4.50., Damjanovics Milutin frt 4.50., Kislinger József frt 9., Seidmann Mihály frt 55., Arnold János frt 7., Felding Nándor kr 48., Istenes Lajos frt 1., Hergatt Mihály frt 2.87., Jekics Julia frt 2.43., Thokin Malushev Julia frt 6.21., Lenk János frt 4.28., Oppermann Borbola frt 2.02., Wola Dániel frt 1.91., Forisch Ferenc frt 1., Jovanov Gyoka frt 8.80., Piros Antal frt 4., Branevics Mihály frt 5.50., Bran Julius frt 1., Weisz János frt 6., Thomics Adam frt 8.38., Dorsch Ferencz frt 8.73., Kucsnik János frt 6., Mrsitzky Nika frt 9.35., Nesztor Gogos frt 2.46., Gebert Albert kr 88., Klein Samu frt 29.30., Weisz Markus frt 3.80., Frank Bernát frt 1.75., Hok Mihály forint 5., Neumann Bernát frt 7., Mincsak József kr 27., Frics Samu frt 39.60., Muck József kr 27., Petkov Czvetta frt 21.90., Schvarz Simon frt 56., Köszl Otto frt 27.75.,

Pantics Lázár frt 13.40., Kovács Wilhelmine frt 13.20., Cseics Arkadie kr 76., Köszl Georg frt 5., Horváth József frt 3., Schubert József frt 11., Zilsner Georg frt 9., Boiger Sidiné frt 5., Dehelyan N. frt 4., Wany Ludvig frt 6., Beck Ferencz frt 1., Balan Svetozár frt 5.50., Müller József frt 10.84., Wezenkovics György frt 1., Deszmicsky Koszta kr 55., Popovics Szava frt 8.79., Petrovics Lázár frt 13.40., Kalmics Abraham frt 7.30., Gyuvács Józsa frt 7.50., Pavkov Kosta frt 11., Putnik Gyoka frt 9.17., Virág Ferencz kr 58., Kliczin Nika frt 6., Babor Kosta frt 4.55., Fejes Imre frt 5.20., Pallmann Antal frt 6., Szoboda József frt 5.50., Knezsevics Vlada frt 4.50., Gyorgyev Illia frt 4.50., Weber Ferencz frt 4.50., Heinz János frt 4.50., Martinov Bozsa frt 4.50., Ivoschev Svetozár frt 4.50., Popovics Jesta frt 4.50., Sesler Lajos frt 4.40., Bocziók Joszim frt 3.30., Kefej János frt 5.50., Kreutz Janos frt 1., Schitich Miklós frt 4.50., Golubov Jova frt 4.50., Quosnitza Ferencz frt 4.50., Schützler János frt 4.50., Hahn Jakab frt 2.50., Christian Lipót frt 4.50., Goldberger Ignacz frt 4.50., Bruck Ferencz frt 4.50., Dima Nika frt 4.50., Fertig Miklós frt 1.80., Ritz Péter frt 4.50., Schrop György frt 4.50., Samhauer frt 2.50., Jeisel David frt 4.50., Karina Stefan frt 4.50., Heideker Leonhard frt 2.50., Koschul György frt 4.50., Hisch Károly frt 4.50., Rosenberg Lajos frt 4.50., Steininger Janos frt 4.50., Popi Zámfr frt 2., Putnik Georg frt 2., Stankoe Steja frt 4.50., Schiker János frt 4.50., Freider Ignác frt 12.10., Pilmacek Gyula frt 8., Roszmanitz Janos frt 5., Zsivanov Velimir frt 13.20., Miok Athanaszi frt 13.20., Vég Eva frt 34., Frey Rezső frt 34., Eisenzopf János frt 22., Predits Mita frt 6.50., Weber Janos frt 1.31., Rabiner Viktor frt 2., Benesch Vincze frt 21.43., Paulovics Stojan frt 7., Gyorgyevics Steja frt 6.50., Pany Tomas frt 3., Faul Adam frt 1., Schateles Bernad frt 30.30., Herold Ferencz frt 5.50., Végh Károly frt 5.50., Perz Hermann frt 5.50., Breinich Antal frt 5.50., Pauli Oszkar frt 1., Zsvikovics Eugen frt 4., Klein G. forint 13.58., Kurmer Mihály kr 81., Molnár József frt 8.10., Schmidt N. forint 7.70., Stark Ferencz frt 1.90., Schmidt Teodor kr 70., Dinda Susanna frt 2.09., Popovics Samuila frt 3., Feil Jozsef frt 3., Stumpt Antal frt 4., Hegedüs Izidor frt 5., Berger Janos frt 5.50., Ristic Gyorgy frt 49.41., Altmann Ferencz frt 25.76.,

Városi adóhivatal

Verseczen, 1895. évi Január hó 2-án,

Bodry Mihály,

tanácsnok mint városi adóhivatali főnök

Mária-czelli
Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál. nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkákiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél etelekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg amu használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerüzem Budapest, Király utca, 12 sz.

A vedjegyét és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valodisagát bizonyítom".

A Máriaczelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

Versecz: gyógyszer. Soós K., Müller O., Herezog J. és Küchler B.
Zichyfalva: gyógyszer. Mayering K.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

mint azelőtt pártatlanok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karcasonyi ajándék. Oroszabbak mint bármely más játék, mivel sok éven át tartanak és még hosszabb idő múlva is kiegészíthetők és nagyobbíthatók. A valódi

Horgony-Kőépítőszekrények

az egyedüli játék, a mely valamennyi országban osztatlan dícséretet talált, és mindnyájak által a kik ismerik, meggyőződésből továbbajánlatik. A ki ezen, a maga nemében pártatlan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az hozassa hamarjában az alant jegyzett cég által az új, gazdagon illusztrált árjegyzéket és olvassa az abba nyomtatott felette kedvező bírálatokat. — Bevásárlás alkalmával határozottan: **Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény** kérendő és minden egyes szekrény **Horgony** gyárijegy nélkül, mint nem valódi, keményen visszautasítandó; a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utáztatot. **A valódi Horgony-Kőépítőszekrények** 35 kr., 70 kr., 5 frt. és magasabb áron —> a finomabb játékszerüzletekben készletben vannak. <—

Uj! A Richter-féle Türelmi játékok: **Columbus tojása, Villámhárító, Haragtörő, Gondúzó, Pythagoras** stb. Az új füzetek, kettős játékok felette érdekes feladatait is tartalmaznak. Egy játék ára 35 kr. Csak a „Horgonynyal” ellátott játék valódi!

Richter F. Ad. és társa.

Első osztr.-magy. csász. és kir. szabadalm. kőépítőszekrény-gyár.
Wien, I. Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Nürnberg, Olten, Rotterdam, London E.C., New-York.